

тази остроумна измислица и пратилъ да го викатъ и да му кажатъ, че го прощава.

Чуденъ врачъ (хекиминъ). Нѣкой си богатъ и знаменитъ господарь, като изгубилъ жена-та и дѣца-та си, държалъ при себе си за забавление една маймуна, коя-то го размивала твърдѣ много, кога-то той не бивалъ веселъ и расположенъ. Из' веднажъ той ненадѣйно са разболѣлъ. Надуло му са гърло-то, тѣй що-то неможалъ нито да диха, нито да гълта, нито да хортува; сички быле увѣрени, че той ще умрѣ. Слуги-тѣ му са вжсползували отъ този случай, и сѣки грабилъ и изнасялъ онуй, кое-то му по-харесвало. Като забелѣжила такова нѣщо, маймуна-та наченала да сжглѣдва, какво да си земе и тѣ. Най-послѣ намѣрила отъ горѣ на дулапа една кутия, въ коя-то господарь-тѣ ѳ си държалъ тригжлна-та шапка, и коя-то той турялъ на глава-та си само въ тѣржественни случаи; нахлула я на глава-та си, опасала му и калъча, кой-то билъ тукъ наблизо окаченъ, и тѣй примѣнена, влиза при господарь-тѣ си, поклонила му са нѣколко пѣти и послѣ наченала да са вжрти и оглѣдва предъ оглѣдало-то. Макаръ и твърдѣ много да го болѣло гърло-то, болний-тѣ безъ да иска са засмѣлъ, тѣй що-то сливица-та въ гърло-то му са пробила, и той подиръ нѣколко дена оздравялъ. — Лѣкаря му го поздравилъ съ това: че има новъ докторъ, а слуги-тѣ прибрзали да вжрнатъ всичко, кое-то били открадали.

У страхливий очи-тѣ сж четири. Нѣкой си Евреинъ набжрже отивалъ да свжрши твърдѣ потрѣбна сир. парична и тѣрговска работа въ другий градъ, и като минувалъ презъ една горъ, замржкналъ въ пѣти преди да измине и половина-та му. Неще мислене, трѣба да са вжрви напрѣдъ, си рѣкълъ той; но колко-то вжрвялъ, толкози повече го било страхъ: замжрчявало отъ минута на минута повече, небо-то са затулило съ облаци, и Евреинъ-тѣ вѣрвалъ, че гора-та е пжлна съ хайдутѣ. Ожрта са насамъ нататакъ, и сжглѣдва на едно мѣсто, че нѣкой са исправилъ на срѣща му и го чѣка на самий-тѣ пѣтъ; види са били и пушка-та на плещи-тѣ му Безъ да му мисли много, много, Евреинъ-тѣ са рѣшилъ на измама. «Чувай» казва той, «и азъ ма не е страхъ отъ тебе; глѣдай, ние сме двамина.» Той прибрзалъ та снелъ калпака си, турналъ го на ржка и го издигналъ на равно съ глава-та си Хайдутинъ-тѣ не продумва, мжлчи и си стои. Евреинъ-тѣ го посплашилъ нѣколко пѣти, но като вижда, че онзи и хаберъ нѣма, полегичка си сжблача антерия-та